

Bemærkninger til lovforslaget

I folketingets møde den 1. april 1948 (Rigsdagstidende 1947—48, folketingets forhandlinger sp. 3432 ff., jfr. tillæg A. sp. 4717 ff.) fremsatte arbejdsministeren forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. Forslaget, der navnlig tog sigte på at forbedre de særligt vanskeligt stillede arbejdsløsheds-kassers økonomi bl. a. ved ydelse af en særlig refusion af kassernes udgifter til børnetillæg og til de forhøjede dagpengeydelse til forsørgere, nåede ikke at blive færdigbe-handlet på rigsdagen inden dennes hjem-sendelse ved samlingens slutning og bortfaldt derfor.

Det nu forelagte forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. er enslydende med det den 1. april 1948 fremsatte forslag, og de i det følgende anførte bemærknin-ger til lovforslaget er derfor ligeledes i det væsentlige enslydende med bemærknin-gerne til det den 1. april 1948 fremsatte lovforslag. Det bemærkes dog, at de tal-mæssige oplysninger er ændret overens-stemmende med de senest foreliggende endelige opgørelser, d. v. s. de opgørelser, der vedrører regnskabsåret 1948—49.

Som et led i den ekstraordinære pris-regulering af maksimum for dagpengesat-serne i de anerkendte arbejdsløsheds-kasser, der ved lov nr. 658 af 17. december 1940 fandt sted med gyldighed fra 1. oktober 1940 at regne, blev der åbnet adgang for kasserne til at yde børnetillæg ud over den vedtægtsmæssige understøttelse til forsørgere med 30 øre for hvert hjemmeværende barn under 15 år, dog højst med 1 kr. 20 øre pr. dag.

Ved lov nr. 155 af 31. marts 1941 blev den i arbejdsløshedslovens § 15 fastsatte prisregulering af dagpengenes maksimum sat ud af kraft for finansåret 1941—42, og der blev i stedet for regulering af satserne i overensstemmelse med arbejdsløsheds-lovens regel gennemført en begrænset regu-lering under hensyn til den begrænsede dækning for prisstigningen, som gennem dyrtidstillæg blev ydet arbejderne. I overensstemmelse med princippet i loven af 17. december 1940 blev der i forbindelse med reguleringen fortsat givet adgang til at yde børnetillæg af den fornævnte størrelse.

Ved en række årlige love og lovanord-ninger, senest lovanordning nr. 105 af 15. marts 1945, jfr. lov nr. 285 af 18. juni 1945, blev arbejdsløshedslovens reguleringsbestem-else herefter holdt ude af kraft indtil 1. marts 1946. Der blev i stedet foretaget en begrænset regulering af maksimum for dagpengene og i forbindelse hermed givet adgang til at yde børnetillæg. Fra 1. ok-tober 1942 blev grænsen for børnetillæg forhøjet til 35 øre pr. barn pr. dag, dog højst 1. kr. 40 øre, og fra 1. april 1944 til 40 øre pr. barn pr. dag, dog højst 1 kr. 60 øre.

Til arbejdsløsheds-kasser, hvor den gen-nemsnitlige årsfortjeneste beregnet efter arbejdsløshedslovens § 13 lå under en vis grænse, og hvor den gennemsnitlige ledig-hedsprocent udgjorde mindst 20, senere 18 pct., blev der ydet et statstilskud på 70 pct. af udgifterne til regulering af dag-pengesatserne og til børnetillæg. Der blev endvidere stillet et årligt beløb til rådigh-ed for ministeriet til fordeling blandt kasser, hvis økonomiske forhold medførte betydelige vanskeligheder ved at yde de forhøjede dagpenge og børnetillæg. Man havde herved navnlig for øje kasser, der, uanset at de ikke opfyldte de fornævnte betingelser, havde vanskeligt ved at udrede de omhandlede ydelser.

Som følge af de særlige forhold i vin-teren og foråret 1945 blev der derhos ved lovanordning nr. 125 af 20. marts 1945, jfr. lov nr. 285 af 18. juni 1945, gennem-ført forskellige midlertidige forhøjelser af ydelserne til de arbejdsløse. De senest ved lovanordning af 15. marts 1945 regulerede satser blev forhøjet med 20 pct., hvorhos børnetillægget blev forhøjet med 20 øre fra 40 til 60 øre pr. barn pr. dag. Der blev end-videre indført en huslejhjælp varierende efter bopælen fra indtil 40 og 60 kr. for 25 kontrollerede dage for forsørgere og indtil 20 og 40 kr. for ikke-forsørgere. *Samt-lige disse ydelser blev fuldt ud refunderet kasserne af staten.* Lovanordningen af 20. marts 1945, jfr. lov af 18. juni 1945, blev ved lov nr. 444 af 1. oktober 1945, lov nr. 583 af 15. december 1945 samt lov nr. 27 af 31. januar 1946 forlænget til 1. marts 1946.

Ved sidstnævnte lov af 31. januar 1946 bortfaldt fra 1. marts 1946 at regne såvel lovanordningen af 15. Marts 1945 ved-